

ОСОБЛИВОСТІ АТЕРОГЕНЕЗУ У ХВОРИХ НА ПЕРВИННУ ПОДАГРУ

Андруша А.Б.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

Подагра (П) – гетерогенне захворювання, яке характеризується відкладенням у тканинах кристалів моноурата натрію або сечової кислоти. що клінічно характеризується рецидивуючим нападом гострого артрити і утворенням тофусів. П відносять до найпоширеніших хронічних захворювань опорно-рухового апарату. Останнім часом особлива увага вчених сфокусована на проблемі таких коморбідних станів при П, як артеріальна гіпертензія, ішемічна хвороба серця, цукровий діабет, що асоційовані із підвищенням кардіоваскулярного ризику і летальності. Своєчасне встановлення діагнозу, рання ініціація терапії не лише самого захворювання, але й супутніх метаболічних розладів суттєво впливає на прогноз захворювання.

Мета - вивчення особливостей ліпідного обміну в залежності від рівня гіперурикемії у хворих на первинну подагру.

Матеріали і методи. Для діагностики П використовували критерії S.L.Wallace і співавторів (1997). Стан ліпідного обміну вивчали біохімічним методом за рівнем загального холестерину (ЗХС), ХС ліпопротеїнів низької щільності (ХС ЛПНЩ), триглицеридів (ТГ) та ХС ліпопротеїнів низької щільності (ХС ЛПВЩ).

Результати. Обстежено 43 пацієнти 37-67 років з первинною П з тривалістю захворювання 4-18 років. Інтермітуюча форма подагричного артрити мала місце у 11 хворих пацієнтів, хронічна — у 25, у 7 - мала місце тофусна П. Залежно від ступеня гіперурикемії всі хворі були розділені на 2 групи: I група (18 пацієнтів) з урикемією, що перевищувала 620 мкмоль/л; II група (25 особи) з урикемією 360-620 мкмоль/л. Групу контролю склали 20 практично здорових осіб відповідного віку. У пацієнтів обох груп були однотипні зміни: підвищення рівня ЗХС, ХС ліпопротеїнів низької щільності ЛПНЩ, висока гіпертригліцеридемія та незначне зниження рівня ХС ЛПВЩ. Вираженість даних змін залежала від ступеня гіперурикемії. Гіпертригліцеридемія була значнішою в першій групі хворих, тоді як зниження ХС ЛПВЩ було більш суттєвішим у другій групі хворих при порівнянні даних показників між показниками I та II груп. Так підвищення ТГ в першій групі хворих було в межах $2,63 \pm 0,10$ ммоль/л, тоді як у другій групі хворих- $2,26 \pm 0,12$ при значенні в контрольній групі $1,68 \pm 0,10$ ммоль/л. Вміст ХС ЛПВЩ знижувався до $1,24 \pm 0,05$ ммоль/л у другій групі хворих, тоді як у першій групі він складав $1,02 \pm 0,03$ ммоль/л.

Висновки. Стан ліпідного обміну у хворих з первинною подагрою зазнають змін, виразність яких залежить від ступеня гіперурикемії. При помірній гіперурикемії атерогенний вплив сечової кислоти менш виразний.